

Udslag paa mange Maader, sidst i det kirkelige Udvalg, som dog maa siges at have Føling med den Befolkning, af hvilken det er valgt.

Jeg kan anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene under Nr. 51 og 52, der begge forlænger Separationsfristen. Naar jeg har bedt om Ordet, er det imidlertid nærmest, fordi jeg indtager en Særstilling med Hensyn til § 64, idet jeg ikke kan gaa med til Ændringsforslaget under Nr. 56, som gaar ud paa, at Paragraffen skal udgaa. § 64 er indsat af Landstinget og gaar ud paa at forlænge alle Skilsmissefrister med et halvt Aar, saa snart der er Fællesbørn eller Adoptivbørn under 18 Aar. Jeg finder denne Paragraf saa god, at jeg vilde anse det for forkert at lade den udgaa. Ægtefæller bør dog vistnok betænke sig adskilligt mere paa at skilles, naar de har Børn, end hvor det ikke er Tilfældet, og kan de ikke af sig selv gøre det, hvad Forholdene synes at tyde paa, er der ikke andet for, end at Loven maa hjælpe dem dertil. Jeg kan ikke andet end se paa Ægteskabet som en livsvarig Forbindelse, som man ikke kan opløse i Dag for i Morgen at indgaa en ny, saaledes som Tiden synes at føre det med sig. Skal vi nu virkelig lave en god Ægteskabslov, bør dette ligge til Grund for vor Betragtning, det synes nemlig, som om det fra anden Side — jeg tænker her paa Radikale og Socialdemokrater — stillede Forslag giver juridisk Professor Møller nogen Ret i hans Bemærkninger om, at det snarere bliver et Lovforslag om Ægteskabets Opløsning eller Afskaffelse end om Ægteskabets Indgaaelse og Bevarelse. Jeg vil altsaa opfordre Medlemmerne af dette høje Ting til at stemme imod Ændringsforslag Nr. 56, saaledes at § 64 bibeholdes.

Der er i allersidste Øjeblik af det ærede Medlem Hr. Blang stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Ordene „under 18 Aar“ skulde bortfalde i § 13, som gaar ud paa, at „Ægteskab maa ikke indgaa mellem Personer, af hvilke den ene har været gift med den andens Slægtning i ret op- eller nedstigende Linie, dog at Undtagelse herfra kan gøres ved kongelig Bevilling, naar det tidligere Ægteskab er opløst ved Døden, naar der i dette Ægteskab ikke er Fællesbørn under 18 Aar, og naar i øvrigt ganske særlige Grunde taler for Bevillingens Meddelelse.“ — saaledes at et saadant Ægteskab altsaa forhindres, saa snart der er Børn. Jeg finder dette Ændringsforslag saa godt, at det bør have Tingets almindelige Tilslutning.

Elna Munch: Det ærede Medlem Hr. Krohn, som mener, at jeg ikke kender Stemningen i Folket, naar jeg hævder, at det skulde være for den almindelige borgerlige Ægteforening, maa færdes i andre Kredse end jeg. Naar jeg kommer til Møder og taler om denne Sag, hører jeg aldrig nogen udtale sig for den fakultative Ordning. Det ærede Medlem henviste yderligere til det kirkelige Udvalg; jeg vil dog pege paa, at et betydeligt Mindretal der har sluttet sig til vor Opfattelse, deriblandt en saa betydelig Mand som den højtærede Undervisningsminister. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han tror, der i Befolkningen er Stemning for, at Præsterne skal kunne udøve Kirketugt. Naar jeg kommer til Møder og taler derom, hører jeg i alt Fald kun den mest indignerede Protest derimod.

Holstein: Saa rimeligt det i og for sig kunde være at optage en nærmere Drøftelse af de forskellige Paragraffer af principiel Betydning, som har været Stridsemner under Forhandlingerne om denne nye Ægteskabslov, skal jeg dog, da Tiden er fremskreden, indskrænke mig til nærmere at begrunde de Ændringsforslag, som jeg for mit eget Vedkommende har stillet.

Jeg har for det første foreslaaet, at Lovforslagets § 2 udgaa. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Justitsminister i og for sig ikke vilde græde hede Taarer, dersom denne Bestemmelse udgik af Lovforslaget, i hvert Fald i dens nuværende Formulering, og det tror jeg ogsaa, der er gode Grunde for at lade være med, thi den er efter min Formening baade set paa Grundlag af de faktiske Forhold og ifølge dens juridiske Formulering saare urimelig. Hvad det faktiske Forhold angaar, er jo Forholdet mellem Mand og Kvinde nu et ganske andet, end det var for hundrede eller to Hundrede Aar siden: Kvinderne har søgt Ligeberettigelse med Mændene i enhver Henseende, de har søgt den baade i godt og i ondt, og de har ogsaa i begge Henseender opnaaet den. Letsindigheden og Frivoliteten er vel nok nu til Dags større end nogen Sinde i alle Lag af Befolkningen, ogsaa blandt Kvinderne, og det vilde maaske derfor kunne være rimeligt at opretholde en Bestemmelse som den, der findes i Bürgerliches Gesetzbuch, at en forlovet, der af sin uskyldige forlovede faar Tilladelse til Samleje, skal betale hende en rimelig Bod. Dette er en Bestemmelse, som ikke har været fremmed i dansk Ret tidligere.

I det attende Aarhundrede havde vi